

pari samt fritog Mønten for dens Forpligtelse til at udmønte Guld, som indleveres til Prægning. De internationale Handels- og Omsætningsforhold gjorde det ønskeligt for ikke at sige nødvendigt at vedtage disse Bestemmelser. Forholdene har siden da ikke ændret sig, og det vil derfor være meget at anbefale nu at forlænge denne Lov, der udløber den 31. d. M. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Lovforslaget til Tingets Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1917 til 31. Marts 1918.

Forhandlingen genoptoges.

Konseilspræsidenten og Justitsministeren (Zahle): Straks efter at den politiske Overenskomst, paa hvilken den nuværende politiske Situation hviler, og af hvilken det nuværende Ministeriums Sammensætning er fremgaaet, var afsluttet, havde jeg Lejlighed til her i dette høje Ting lige saavel som i det høje Landsting at gøre Rede for min Opfattelse af denne Overenskomst. Siden den Tid er der ikke foregaaet nogen Begivenhed, der giver mig Anledning til at fremsætte nogen politisk Udtalelse, og vi er jo ikke her en Diskussionsklub, hvor man udtaler sig for at vise, hvorledes man kan maale sig med andre Talere, men denne Talerstol er et Sted, hvorfra man taler til Folket for at føre de politiske saavel som de saglige Lovgivningsarbejder fremad eller for at stille den politiske Situation i den rette Belysning. Jeg finder det derfor ikke i dette Øjeblik nødvendigt at fremsætte nogen politisk Udtalelse, men kan straks gaa til Besvarelse af de foreliggende Spørgsmaal af saglig Natur, der er rettede til mig i min Egenskab af Justitsminister.

Det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) og et andet æret Medlem har omtalt Hjelpeapoteksbestyrernes Stilling og syntes at være af den Mening, at det skulde fastsættes som Regel, at naar et Hjelpeapotek blev gjort til et selvstændigt Apo-

tek, skulde dets Bestyrer, for saa vidt han da i sin Bestyrertid var kommet i et godt Forhold til Egnens Befolkning, ubetinget have Privilegiet som selvstændig Apoteker. Det kan jeg ikke gaa ind paa, ligesom jeg maa afvise, at man her staar op og anbefaler en bestemt Person til at faa en Apotekerbevilling. Naar et Hjelpeapotek skal gøres selvstændigt, vil den, der i en Aarrække har bestyret det, dermed have en Chance for at faa det selvstændige Apotek fremfor andre, som i øvrigt er ligestillede med ham. Han vil være *primus inter pares*, den første mellem Ligemænd, men naar Apoteket tillige søges af ældre, mere vel-tjente og i enhver Henseende mere beret-tigede Farmaceuter, kan man ikke forbi-gaa bedre kvalificerede og give Privilegiet til den, der har været Bestyrer af Hjelpeapoteket, blot fordi han har været dette.

Det ærede Medlem fra Aars omtalte tillige Auktionsvæsen. Jeg skal i den Anledning tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger. Forholdet er det, at Viborg Overret den 26. Marts 1913 afsagde Dom i en Straffesag angaaende ulovligt Næringsbrug, ved hvilken fire Snedkermestre blev frifundet og en dømt for at have ladet bortsælge forskellige dem tilhørende Snedkerverer ved Hads Herreds Landboauktioner. Det udtales i Dommens Præmisser, at Adgangen til at deltage i bemeldte Auktioner nu vel er forbeholdt Foreningens Medlemmer, men da Deltagelsen i Auktionerne efter det om Foreningens Medlems-tal og om Adgangen til at blive optaget i Foreningen oplyste maa antages at staa aaben for eller let at kunne opnaas af alle Egnens Beboere, der har nogen Interesse i Auktionerne, maa disse med Hensyn til det foreliggende Forhold anses for offentlige. Det er det, der er Kernen i Sagen, at Domstolen erklærer disse Auktioner for at være offentlige. Denne Sag, der drejede sig om Straf for Overtrædelse af Næringsloven, fandt det offentlige ikke Anledning til at appellere, da den af det offentlige maa anses for ubetinget rigtig.

Den næste Domsafgørelse er Hads Herreds Fogedkendelse af 23. November 1915, hvorved det blev fastslaaet, at Hads Herreds Landboforening er forpligtet til at betale Auktionsgebyr af nogle et Konkursbo tilhørende Effekter, der blev bortsolgt paa Foreningens Auktioner. Der henvises i Kendelsens Begrundelse til for-nævnte Overretsdøm, og det fastslaas i Almindelighed, at de af Hads Herreds Landboforening afholdte Auktioner ogsaa med Hensyn til Gebyrpligten maa anses for at